

PESEL (wypełnia zdający) <table border="1" style="margin: 10px auto;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>													PJPP–100–2102

EGZAMIN EKSTERNISTYCZNY Z JĘZYKA POLSKIEGO

SZKOŁA PODSTAWOWA

DATA: **5 lutego 2021 r.**

CZAS PRACY: **120 minut**

LICZBA PUNKTÓW DO UZYSKANIA: **40**

Instrukcja dla zdającego

1. Sprawdź, czy arkusz egzaminacyjny zawiera 16 stron (zadania 1–26). Ewentualny brak zgłoś przewodniczącemu zespołu nadzorującego egzamin.
2. Odpowiedzi zapisz w miejscu na to przeznaczonym przy każdym zadaniu.
3. Zapoznaj się uważnie ze źródłami, a następnie wykonaj zadania umieszczone pod nimi. Odpowiadaj tylko na podstawie źródeł i tylko własnymi słowami – chyba że w zadaniu polecono inaczej. Udzielaj tyłu odpowiedzi, o ile Cię poproszono.
4. Pisz czytelnie. Używaj długopisu/pióra tylko z czarnym tuszem/atramentem.
5. Nie używaj korektora, a błędne zapisy wyraźnie przekreśl.
6. Pamiętaj, że zapisy w brudnopisie nie będą oceniane.
7. Na tej stronie i na karcie punktowania wpisz swój numer PESEL. Na karcie punktowania zamaluj pola odpowiadające cyfrom numeru PESEL. Błędne zaznaczenie otocz kółkiem i zaznacz właściwe. Nie wpisuj żadnych znaków w części przeznaczonej dla egzaminatora.
8. Pamiętaj, że w razie stwierdzenia niesamodzielnego rozwiązania zadań egzaminacyjnych lub zakłócenia prawidłowego przebiegu egzaminu w sposób, który utrudnia pracę pozostałym osobom zdającym, przewodniczący zespołu nadzorującego egzamin przerywa i unieważnia egzamin.

Życzymy powodzenia!

LEKTURY OBOWIĄZKOWE

Klasy IV–VI

- Jan Brzechwa, *Akademia Pana Kleksa*
- Janusz Christa, *Kajko i Kokosz. Szkoła latania* (komiks)
- René Goscinny, Jean-Jacques Sempé, *Mikołajek* (wybór opowiadań)
- Rafał Kosik, *Felix, Net i Nika oraz Gang Niewidzialnych Ludzi*
- Ignacy Krasicki, wybrane bajki
- Clive Staples Lewis, *Opowieści z Narnii. Lew, czarownica i stara szafa*
- Adam Mickiewicz, *Powrót taty, Pani Twardowska, Pan Tadeusz* (fragmenty, w tym: opisy, zwyczaje i obyczaje, polowanie i koncert Wojskiego)
- Ferenc Molnár, *Chłopcy z Placu Broni*
- Bolesław Prus, *Katarynka*
- Juliusz Słowacki, *W pamiętniku Zofii Bobrówny*
- John Ronald Reuel Tolkien, *Hobbit, czyli tam i z powrotem*
- Henryk Sienkiewicz, *W pustyni i w puszczy*
- Józef Wybicki, *Mazurek Dąbrowskiego*
- Wybrane mity greckie, w tym mit o powstaniu świata oraz mity o: Prometeuszu, Syzyfie, Demeter i Korze, Dedalu i Ikarze, Heraklesie, Tezeuszu i Ariadnie, Orfeuszu i Eurydyce
- Biblia: stworzenie świata i człowieka oraz wybrane przypowieści ewangeliczne, w tym o siewcy, o talentach, o pannach roztropnych, o miłosiernym Samarytaninie
- Wybrane podania i legendy polskie, w tym o Lechu, o Piaście, o Kraku i o Wandzie
- Wybrane baśnie polskie i europejskie, w tym: Charles Perrault, *Kopciuszek*, Aleksander Puszkina, *Bajka o rybaku i rybce*.

Klasy VII i VIII

- Charles Dickens, *Opowieść wigilijna*
- Aleksander Fredro, *Zemsta*
- Jan Kochanowski, wybór fraszek, pieśni i trenów, w tym treny I, V, VII, VIII
- Aleksander Kamiński, *Kamienie na szaniec*
- Ignacy Krasicki, *Żona modna*
- Adam Mickiewicz, *Reduta Orzona, Śmierć Pułkownika, Świtezianka, II część Dziadów*, wybrany utwór z cyklu *Sonety krymskie*, *Pan Tadeusz* (całość)
- Antoine de Saint-Exupéry, *Mały Książę*
- Henryk Sienkiewicz, *Quo vadis, Latarnik*
- Juliusz Słowacki, *Balladyna*
- Stefan Żeromski, *Szyfowe prace*
- Sławomir Mrożek, *Artysta*
- Melchior Wańkowicz, *Ziele na kraterze* (fragmenty), *Tędy i owędy* (wybrany reportaż)

Przeczytaj tekst 1. i wykonaj zadania.

Tekst 1.

Jan Parandowski

Mit o Prometeuszu

Człowiek Prometeusza był słaby i nagi. Palce miał zakończone zbyt kruchymi paznokciami, by mu były obroną przed pazurami dzikich zwierząt. Jedyne jego postać, niepodobna do otaczających stworzeń, była widocznym obrazem bogów. Brakowało mu tylko ich siły. Niby mdłe zjawy senne błędzili ludzie, bezradni wobec potęg przyrody, której nie rozumieli. Wszystkie ich czyny były nieświadome i bezładne. Widząc to Prometeusz ponownie zakradł się do wielkiego spichlerza ognia niebieskiego i przyniósł na ziemię pierwsze zarzewie. W siedzibach ludzkich zapłonęły jasne ogniska, ogrzewając mieszkańców i płosząc drapieżne bestie. Mądry tytan uczył ludzi umiejętnego używania ognia, sztuk i rzemiosł.

Nie podobało się to Dzeusowi. [...] Kazał wtedy Hefajstosowi, z bogów najbłęgiejszemu we wszystkich kunsztach, stworzyć kobietę cudnej urody, na wzór bogiń nieśmiertelnych. Gdy misterne to dzieło już było gotowe, Atena nauczyła pierwszą niewiastę pięknych robót kobiecych; Afrodyta otoczyła jej oblicze wdziękiem i w oczy wlała urok uwodzicielski; Hermes dał jej skryty i pochlebny charakter wraz z darem kuszącej wymowy; w końcu ubrano ją w złoto i uwieczono kwiatami. I nazwano ją Pandorą, albowiem była ona darem dla ludzi od wszystkich bogów i każdy z bogów obdarzył ją jakąś szczególną właściwością. W posagu otrzymała glinianą beczkę szczelnie zamkniętą, której zawartości nikt nie znał.

Tak wyposażoną Pandorę zaprowadził Hermes, posłaniec bogów, na ziemię i zostawił ją przed chatą Prometeusza. Mądry tytan wyszedł przed dom przyrzeć się pięknej nieznanym i od razu zwiertzył jakiś podstęp. Nie przyjął jej więc, ale odprawił i innym doradzał tak samo postąpić. Lecz Prometeusz miał brata nie bardzo rozumnego, imieniem Epimeteusz, co się wyklada: „wstecz myślący”. Ten nie tylko nie wygnał Pandory, lecz natychmiast z nią się ożenił. Pandora ciekawa była zajrzeć do owej beczki, którą bogowie dali jej we wianie. [...] Ledwo podniesiono wieko, wyleciały na świat wszystkie smutki, troski, nędze i choroby i jak kruki obsiadły biedną ludzkość.

Prometeusz chciał teraz bogom podstępem za podstęp odplacić. Zabił wołu i podzielił go na dwie części: osobno złożył mięso, które owinął skórą, oddzielnie zaś kości, i nakrył je tłuszczem. Za czym poprosił Dzeusa: „Którą część weźmiesz, będzie odtąd bogom poświęcona”. Dzeus wybrał tę, gdzie było więcej tłuszczu, domyślając się pod jego grubą warstwą najdelikatniejszego mięsa. Natychmiast przekonał się, że były to same kości, pokryte najgorszym tłuszczem. Ale wyrok był nie cofniony: te właśnie części zwierząt składano w ofierze bogom niebieskim.

Dzeus zemścił się okrutnie.

Jan Parandowski, *Mitologia*, 1988.

Zadanie 1. (0–2)

Oceń prawdziwość podanych informacji dotyczących tekstu 1. Zaznacz P, jeśli zdanie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

1.	Prometeusz oszukał Zeusa dla dobra człowieka.	P	F
2.	Imię Pandora oznacza dar od wszystkich bogów przeznaczony dla ludzi.	P	F
3.	Z powodu konsekwencji, które ponieśli ludzie, można stwierdzić, że nazwanie Pandory <i>darem</i> ma wymowę ironiczną.	P	F

Zadanie 2. (0–2)

2.1. Czy Prometeusz słusznie jest nazywany dobroczyńcą ludzkości? Uzasadnij swoje stanowisko, przywołując dwie informacje z tekstu.

.....

.....

.....

.....

.....

2.2. Wyjaśnij, czym współcześnie charakteryzuje się postawa prometejska.

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 3. (0–1)

Tekst 1. kończy się informacją, iż Dzeus zemścił się okrutnie. Napisz, jak bóg ukarał Prometeusza.

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 4. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz odpowiedź A lub B, a następnie 1., 2. albo 3.

W określeniu *spichlerz ognia niebieskiego* autor zastosował

A.	przenośnię,	aby podkreślić	1.	pochodzenie daru i jego znaczenie dla człowieka.
	porównanie,		2.	trudności, które musiał pokonać Prometeusz.
B.			3.	emocje władcy bogów karzącego tytana.

Zadanie 5. (0–1)

W którym zdaniu poprawnie użyto związku frazeologicznego *puszka Pandory*?
Zaznacz właściwą odpowiedź spośród podanych.

- A. Otworzyłem puszkę Pandory, gdy powiedziałem rodzicom o jedynce z matematyki.
- B. Wygrana okazała się puszką Pandory, bo dzięki niej otrzymałem stypendium.
- C. Bardzo się cieszę z prezentu, który okazał się wspaniałą puszką Pandory.
- D. Gdy pomagam innym, otwieram puszkę Pandory.

Zadanie 6. (0–2)

Przeczytaj poniższe definicje słownikowe wyrazu *mit*.

mit

1. «opowieść o bogach, demonach, legendarnych bohaterach i nadnaturalnych wydarzeniach, będąca próbą wyjaśnienia odwiecznych zagadnień bytu, świata, życia i śmierci, dobra i zła oraz przeznaczenia człowieka»
2. «ubarwiona wymyślonymi szczegółami historia o jakiejś postaci lub o jakimś wydarzeniu»
3. «fałszywe mniemanie o kimś lub o czymś uznawane bez dowodu»

6.1. Uzupełnij zdanie, wpisując w lukę odpowiednią liczbę 1.–3, oznaczającą wybraną definicję.

W tytule tekstu 1. użyto wyrazu *mit* w znaczeniu

6.2. Dokończ zdanie. Zaznacz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Przytoczona powyżej definicja wyrazu *mit* pochodzi ze słownika

- A. poprawnej polszczyzny.
- B. frazeologicznego.
- C. języka polskiego.
- D. synonimów.

Przeczytaj tekst 2. i wykonaj zadania.

Tekst 2.

Stefan Żeromski

Szyfowe prace

W klasie żaden z kolegów nie zbliżył się do niego, lecz owszem, wszyscy go szykanowali. Zauważono natychmiast jego podkówki u juchtowych butów, drelichowe majtki, zgrzebną koszulę, tasiemkę i chłopskie prowincjonalizmy w mowie. Był nawet dowcipniś w klasie, niejaki Tymkiewicz, który go stale przedrzeźniał. [...]

Pewnej lekcji, blisko we dwa miesiące po rozpoczęciu kursu szkolnego, wezwał go do tablicy pan Nogacki i zlecił wyprowadzić formułę geometryczną zadaną na ów dzień do nauki. Radek stanął przy katedrze, chwycił kredę i począł rysować figurę uciętego graniastostupa. Silne wzruszenie przyćmiło na pewną chwilę czasu jego pamięć i bystrość umysłu. W rysunku popełnił błąd, przeprowadziwszy jedną z linii bryły zanadto na prawo. Nogacki orientował go kilkakroć, mówiąc swym zimnym głosem:

- Radek, linię FG trzeba prowadzić na lewo... [...]

Koledzy śmiali się już z cicha, a Jędrzek tracił coraz bardziej pewność siebie. [...]

Wzburzony i drżący uczeń stał ją i bezwładnie opuścił rękę. Czarne płatki latały mu przed oczyma, gruczoły wydzielające ślinę nie funkcjonowały prawidłowo, a usta schły, kurczyły się i drgały. Wtedy z przedostatniej ławy wysunął głowę Tymkiewicz i donośnie po polsku szepnął:

– Wojtek, ady k'sobie!

Radek właśnie w owej chwili zebrał się w kupę, machnął linię prawidłowo i zaczął wybornie dowodzić. Śmiech ogólny zabrzmiał w klasie. [...] Radek prędko skończył teoremę¹, rozwiązał zadanie geometryczne i obdarzony stopniem bardzo dobrym wrócił na miejsce.

Po skończonej lekcji wstał zaraz z ławy, nim jeszcze profesor wyszedł z klasy, szybko z zagryzioną wargą przybiegł do Tymkiewicza i od lewicy ściśniętą pięścią uderzył go w zęby raz, drugi... [...]

Po upływie kilkunastu minut wszedł do sali Kriestobriadników, inspektor, gospodarz klasy, jego pomocnik i kilku nauczycieli. Radek stał w ławce z głową zwieszoną. Łzy kapąły z rzadka z jego rzęs i rozpryskiwały się, zlatując na wierzch ławy. [...] Dyrektor [...] zwrócił się do winowajcy:

– Radek, ja pana wydalłam z gimnazjum raz na zawsze. [...]

Radek zgarnął swe książki i kajety do tornistra, zarzucił go na plecy i wyszedł, złożony ukłon gospodarzowi klasy, jakby się oddalał na pauzę. [...]

„Cóż będę robił na świecie, jeśli tamtędy nie pójdę? – myślał, patrząc pod nogi szklanymi oczyma. – Gdzież ja się podzieję, co będę jadł? Na księdza?...”

Wszystkie konające iluzje niby wypuszczony z więzienia huragan rzuciły się na niego i przytłukły go tysiącem kamieni. Zgarbił się jeszcze bardziej i zabity na duszy wlepił oczy w liść uschnięty. Wtem uczuł, że przed nim ktoś stoi. Wrażenie to było tak dalece przykre, jakby mu ów garściami włosy wydzierał.

Dźwignął wtedy dopiero głowę, gdy usłyszał, że do niego mówi. Obok starego kamienia zobaczył nieznanego kolegę, który spoglądał nań przyjaźnie. Był to Marcin Borowicz, uczeń podówczas klasy szóstej.

- Panie – mówił tamten – byłem na korytarzu i słyszałem, jak pana *wylewali*.
- Co powiadacie, panie? – zapytał Radek pod wpływem nieszczęścia wymawiając sylaby z chłopska. [...]
- Uważasz pan – mówił żywo Borowicz – trzeba znaleźć do starego drogę przez *protege*². To jedyny środek. Nie masz pan w mieście jakich wpływowych znajomych?
- Nie, nie mam – odpowiedział Radek prędko i zwiesił głowę.
- Czekaj pan, ja pójdę do Zabielskiego i będę go *nabierał*...

¹ Teorema a. teoremat (z gr.) – twierdzenie pochodne, wyprowadzone na drodze wnioskowania dedukcyjnego; tu przenośnie: zadanie do rozwiązania.

² Protega – protekcja; ochrona i pomoc udzielana komuś przez wpływową osobę.

Stefan Żeromski, *Szyfowe prace*, Warszawa 1984.

Zadanie 7. (0–1)

Uzupełnij poniższe zdanie. Wybierz odpowiedź spośród oznaczonych literami A i B oraz odpowiedź spośród oznaczonych literami C i D.

Szyfowe prace to powieść **A/B**, ponieważ akcja rozgrywa się **C/D**.

A. historyczna

C. za życia autora

B. współczesna

D. w epoce innej niż ta, w której żył autor powieści

Zadanie 8. (0–1)

Napisz, dlaczego koledzy wyśmiewali Andrzeja Radka.

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 9. (0–1)

Dokończ zdanie. Zaznacz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Zabielski był

- A. polskim patriotą walczącym z rusyfikacją.
- B. dyrektorem szkoły w Klerykowie.
- C. inspektorem w gimnazjum.
- D. nauczycielem języka polskiego.

Zadanie 10. (0–2)

10.1. Dokończ zdanie. Zaznacz właściwą odpowiedź spośród podanych.

W wypowiedzeniu *W rysunku popełnił błąd, przeprowadziwszy jedną z linii bryły zanadto na prawo* podkreślony wyraz to imiesłów

- A. przymiotnikowy czynny.
- B. przymiotnikowy bierny.
- C. przysłówkowy współczesny.
- D. przysłówkowy uprzedni.

10.2. Odpowiedz na pytanie. Zaznacz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Które zdanie zachowało sens wypowiedzenia *W rysunku popełnił błąd, przeprowadziwszy jedną z linii bryły zanadto na prawo?*

- A. W rysunku popełnił błąd, bo przeprowadził jedną z linii bryły zanadto na prawo.
- B. W rysunku popełnił błąd, więc przeprowadził jedną z linii bryły zanadto na prawo.
- C. W rysunku popełnił błąd i przeprowadził jedną z linii bryły zanadto na prawo.
- D. W rysunku popełnił błąd, dlatego przeprowadził jedną z linii bryły zanadto na prawo.

Zadanie 11. (0–1)

Który wyraz wymawiamy dokładnie tak, jak się go pisze? Zaznacz właściwą odpowiedź spośród podanych.

- A. *wtedy*
- B. *przedostatniej*
- C. *ławy*
- D. *szepnął*

Przeczytaj tekst 3. i wykonaj zadania.

Tekst 3.

Łucja Woźniak

Dobro nakręca dobro

Nie bójmy się pomagać innym. Dobro, które ofiarowujemy, na pewno będzie przekazane dalej. A świat stanie się lepszy.

Przebiegł nowojorski maraton. Niósł pochodnię z ogniem olimpijskim. Pomimo braku ręki i nogi wziął udział w „Tańcu z gwiazdami”. Pokonał wiele innych mniejszych i większych biegów, wysokości i barier. Ale najważniejsze, że cały czas pokonuje z sukcesem swój własny życiowy maraton. A wszystko zaczęło się od pierwszej jego wyprawy w 2004 roku. Wtedy został pierwszym niepełnosprawnym, a zarazem najmłodszym zdobywcą biegunów na świecie. Janek Mela od lat udowadnia, że chce znaczyć moc.

POD WIATR

Życie młodego, urodzonego w 1988 roku, zdobywcy biegunów od początku nie było usłane różami. W 2002 roku został porażony prądem, w wyniku czego stracił lewe podudzie i prawe przedramię. Miał wtedy zaledwie 13 lat.

ZDOBYWCA SZCZYTÓW

Dwa lata później podróżnik Marek Kamiński postanowił dokonać niemożliwego i zabrać niepełnosprawnego nastolatka na biegun, by ten nauczył się znów marzyć. Udało się! W 2004 roku Janek Mela zdobył oba bieguny – wraz z Markiem Kamińskim, Wojciechem Ostrowskim i Wojciechem Moskałem. W 2008 roku wszedł na Kilimandżaro, a w 2009 roku odbyła się jego wyprawa na Elbrus, w której uczestniczył między innymi niewidomy od urodzenia Piotr Żelechowski i Piotr Pogon, który od 20 lat walczył z chorobą nowotworową.

DZIELIĆ SIĘ DOBREM

Fundacja Jaśka Meli „Poza horyzonty” została założona po to, by pomagać osobom po amputacji kończyn, dzieciom i dorosłym. Mogą się do niej zgłosić także osoby, które urodziły się z jakąś niepełnosprawnością. Fundacja uczy żyć na nowo. Oferuje psychologiczne i medyczne wsparcie dla swoich podopiecznych.

Jankowi Marek Kamiński pomógł odzyskać marzenia. Teraz Janek pokazuje innym, jak zacząć śnić. Pomoc udzielona przez nas komuś innemu zawsze owocuje. Napędza spiralę dobra i wzajemnej życzliwości. Dzięki otrzymanemu niegdyś wsparciu Janek jest chodzącą inspiracją i motywacją dla osób borykających się z jakimiś problemami. Wniosek jest prosty: nie bójmy się pomagać innym, ponieważ dobro, które wyświadczymy, zostanie poniesione dalej. A dzięki każdemu, nawet małemu gestowi życzliwości, skierowanemu do drugiego człowieka, świat na pewno stanie się lepszym miejscem.

Na podstawie: Łucja Woźniak, *Dobro nakręca dobro* [w:] *Śmigło. Krakowski Magazyn Młodych*, nr 125, 12.2017, www.mlodziex.net

Zadanie 12. (0–1)

Uzupełnij poniższe zdanie. Wybierz odpowiedź spośród oznaczonych literami A i B oraz odpowiedź spośród oznaczonych literami C i D.

Dobro nakręca dobro jest tekstem **A/B**, którego celem jest przedstawienie postaci **C/D**.

A. publicystycznym

C. Marka Kamińskiego

B. naukowym

D. Janka Meli

Zadanie 13. (0–1)

Dokończ zdanie. Zaznacz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Nadanie tytułów akapitom tekstu 3. ma za zadanie

- A. zwiększyć objętość tekstu i ułatwić jego czytanie.
- B. streścić tekst i zwrócić uwagę na mniej istotne informacje.
- C. skrócić tekst i zwrócić uwagę czytelnika na istotne informacje.
- D. podzielić tekst i wskazać tematykę jego fragmentów.

Zadanie 14. (0–1)

Na podstawie informacji z tekstu 3. wyjaśnij przerośne znaczenie nazwy fundacji Jaśka Meli *Poza horyzonty*.

.....

.....

.....

.....

Zadanie 15. (0–1)

Sformułuj argument uzasadniający tezę zawartą w tytule *Dobro nakręca dobro*. W odpowiedzi odwołaj się do wydarzeń z życia Jaśka Meli.

.....

.....

.....

.....

Zadanie 16. (0–1)

Dokończ zdanie. Zaznacz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Do tej samej rodziny wyrazów co wyraz *podróżnik* należą słowa

- A. dróżnik, wyróżnik.
- B. trasa, wędrowiec.
- C. piechur, pielgrzym.
- D. droga, podróżny.

Zadanie 17. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz odpowiedź A lub B, a następnie 1., 2. albo 3.

Życie młodego, urodzonego w 1988 roku, zdobywcy biegunów od początku nie było usłane różami to zdanie

A.	złożone bezspójnikowe,	ponieważ	1.	ma jedno orzeczenie.
			2.	ma dwa orzeczenia.
B.	pojedyncze,		3.	ma trzy orzeczenia.

Obejrzyj plakat i wykonaj zadania.

mops.walbrzych.pl

Zadanie 18. (0–1)

Sformułuj dwa pytania, na które odpowiedzi znajdziesz na zamieszczonym plakacie dotyczącym akcji społecznej *Wymiana ciepła*.

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 19. (0–1)

Udowodnij, że hasło akcji zapisane na plakacie ma znaczenie przenośne. W uzasadnieniu odwołaj się do jednego elementu graficznego.

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 21. (0–1)

Uzasadnij, że postać mówiąca w wierszu jest osobą cierpliwą.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 22. (0–1)

Czy postawa osoby mówiącej w wierszu może stać się wskazówką życiową dla współczesnego człowieka? Przedstaw swoje stanowisko i je uzasadnij.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 23. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz odpowiedź A lub B, a następnie 1., 2. albo 3.

Tekst 4. jest przykładem

A.	epiki,	o czym świadczy	1.	logiczne następstwo zdarzeń.
			2.	obecność narratora.
B.	liryki,		3.	opis emocji osoby mówiącej.

Zadanie 24. (0–1)

Oceń prawdziwość podanych informacji dotyczących tekstu 4. Zaznacz P, jeśli zdanie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

1.	Tekst 4. to utwór stroficzny o jednakowej liczbie wersów w strofie.	P	F
2.	O rytmiczności wiersza świadczy między innymi obecność rymów.	P	F

BRUDNOPIS (nie podlega ocenie)